

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2020 și sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 01 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Brudari Iurie xxxxx, născut la xxxx, originar din satul xxxx, domiciliat în satul xxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 01.11.2019 – 01.06.2020;

Instanța de apel: 22.06.2020 – 15.07.2020;

Instanța de recurs: 19.09.2020 – 10.03.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central, din 01 iunie 2020, Brudari Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de 264¹ alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 3 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, prin cumul total, s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei complementare aplicate prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 15.02.2018, stabilindu-i lui Brudari Iurie pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 30 lei din contul inculpatului Brudari Iurie a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Brudari Iurie, la data de 14.10.2019, aproximativ la orele

16.25, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin sentința Judecătorei Edineț sediul Central din data de 15.02.2018 pe un termen de 5 ani, a condus motocicleta de model "Java" cu n/î xxxxx și, neisprăvindu-se cu conducerea acesteia, într-o curbă la ieșirea din s. xxxx, a pierdut controlul asupra conducerii mijlocului de transport și s-a inversat, având în aerul expirat o concentrație a vaporilor de alcool de 1,02 mg/l, ceea ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat.

Cauza penală a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

3. *Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Ciumac Natalia, prin care a solicitat casarea sentinței, cu aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.*

În motivarea cerințelor apelului a invocat:

- Brudari Iurie nu este de acord cu pedeapsa stabilită, dorește aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, deoarece anterior pedepsele care i-au fost aplicate prin ordonanța Procuraturii r-lui Ocnița din 14.09.2019, prin sentința Judecătorei Edineț sediul Central din 15.02.2018 și prin Decizia Curții de Apel Bălți din 14.07.2014, au fost ispășite integral;

- Brudari Iurie nu este de acord cu pedeapsa de 3 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, deoarece astfel se va înrăutăți situația materială a familiei sale;

- în legătură cu recunoașterea vinei de către inculpatul Brudari Iurie, de procedura simplificată care a avut loc în cadrul examinării cauzei penale și de circumstanțele familiale, solicită să fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

4. *Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2020, apelul avocatului Ciumac Natalia în numele inculpatului Brudari Iurie, a fost respins ca nefondat, și menținută sentința fără modificări.*

4.1 *Instanța de apel a constatat că:* la examinarea cauzei s-a dat eficiență prevederilor art. 26-27 și art.93-101, Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multi aspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a încadrat acțiunile inculpatului Brudari Iurie în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fapt ce nu se contestă de părți, sentința fiind contestată în latura pedepsei aplicate inculpatului Brudari Iurie.

Instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiate, precum și lipsite de suport juridic și factual, argumentele apelantului în susținerea soluției privind aplicarea în privința inculpatului Brudari Iurie a unei

pedepse neprivative de libertate, întrucât, la determinarea pedepsei prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele ce s-au stabilit pe cauză, în corespundere cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, a aplicat o pedeapsă corespunzătoare caracterului și gradului de pericol social, personalității inculpatului, care nu este la prima abatere, anterior săvârșind trei infracțiuni similare, însă inculpatul concluziile de rigoare nu le-a făcut, săvârșind din nou cu intenție prezenta infracțiune. Inculpatul anterior a fost în conflict cu legea penală, săvârșind mai multe infracțiuni similare, fiind condamnat pentru comiterea acestora, însă nu a pășit pe calea corijării și a comis infracțiunea în cauză, fără a conștientiza acțiunile sale. Faptele date denotă, că este inefficientă stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, urmând a fi respinse argumentele apelantului în acest sens.

Instanța de apel a notat că, aplicarea unei pedepse mai blânde va fi inefficientă și nu va atinge scopurile puse față de pedeapsa penală, cu atât mai mult că anterior inculpatul a fost condamnat de două ori, pentru infracțiuni similare, în ambele cazuri beneficiind de pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și amendă. În așa mod, inculpatului i-a fost numită pedeapsa în limitele prevăzute de sancțiunea legii în comiterea căreia el a fost recunoscut vinovat, ținându-se cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-au fost reduse limitele pedepsei aplicate, din aceste motive temei pentru atenuarea pedepsei nu sunt.

Având în vedere personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat de mai multe ori, pentru comiterea de infracțiuni similare, însă inculpatul nu și-a făcut concluziile de rigoare, nu a pășit pe calea corijării și din nou a comis o infracțiune cu intenție, instanța de apel reținut că, prima instanță întemeiat i-a aplicat lui Brudari Iurie pedeapsa sub formă de închisoare, pedeapsă care este adecvată celor comise. Pedeapsa aplicată de prima instanță fiind în corespundere cu legislația, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că inculpatul Brudari Iurie poate fi corectat prin stabilirea în privința lui a unei pedepse mai blânde, nu s-au stabilit.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului prin care invocând incidența *pct. 10* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea sentinței și deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Brudari Iurie să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

5.1 În susținerea recursului avocatul Corolevschi Maria a invocat că:

- la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Brudari Iurie, instanța de judecată nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform prevederilor art. 16 Cod Penal este o infracțiune ușoară, de personalitatea condamnatului care la locul de domiciliu se caracterizează pozitiv, este căsătorit, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil, considerând corecte constatările instanței de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul Penal atestă că, apărătorul inculpatului a invocat la caz temeiurile pentru recurs prevăzute la *pct. 10*), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, conform căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, Colegiul Penal reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanțelor de fond numai cu referire la

pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde non privative de libertate.

Examinând argumentele formulate de recurent prin prisma temeiului de casare invocat, Colegiul Penal concluzionează asupra netemeinicii acestora, din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul Penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

În speță se constată, că instanța de apel a ajuns la concluzia menținerii sentinței prin care inculpatului Brudari Iurie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa închisorii pe termen de 3 (trei) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, prin cumul total, s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei complementare aplicate prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Central din 15.02.2018, stabilindu-i lui Brudari Iurie pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Din lucrările dosarului se constată că cauza penală a fost examinată în prima instanță în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ Cod procedură

penală, or, până la începerea cercetării judecătorești în baza cererii autentice și personale înaintate de către inculpatul Brudari Iurie, fiind asistat de către avocat, cu asigurarea dreptului la apărare prin prezența apărătorului, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra probelor, nu solicită prezentarea altor probe și a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală.

Colegiul penal menționează și faptul că în jurisprudența sa, CtEDO a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale. Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul art.6 din CtEDO nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință. (cauza Scoppola vs Italia nr. 2, 17.09.2009).

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul. Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul Penal reține că atât prima instanță cât și instanța de apel la stabilirea pedepsei au luat în considerație căința sinceră a inculpatului cu privire la acțiunile săvârșite, care recunoscând vinovăția a solicitat examinarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Prin urmare, Colegiul penal găsește corecte concluziile instanța de apel că prima instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Brudari Iurie care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de aceștia, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor. Prin urmare, fiind dată o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Brudari Iurie în prevederile art. 264¹

alin. (4) Cod penal - „refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, săvârșită de o persoană care nu deține permis de conducere”.

Deci, analizând textul hotărârii atacate în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal consideră că, instanța de apel și-a motivat decizia în concordanță cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la respingerea apelului avocatului Ciumac Natalia în numele inculpatului Brudari Iurie declarat în prezenta cauză, fiind motivată just adoptarea unei asemenea soluții.

Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea adoptată a oferit răspunsuri plauzibile, detaliate și argumentate asupra acestora, în coraport cu probele administrate în prezenta speță ce au fost verificate în ședințele de judecată.

Cu referire la criticele apărării în privința modalității de individualizare a pedepsei, Colegiul Penal reține că, pedeapsa cu închisoarea, stabilită inculpatului Brudari Iurie pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4), Cod penal, este echitabilă, proporțională și va contribui la atingerea scopului de corectare și reeducare a acestuia, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și totodată, evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului Brudari Iurie, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal, și art. 364¹Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Or, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de

influenta pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs mai reține că recurentul înaintează cerințe prin care solicită aplicarea unei pedepse non privative de libertate, solicitări care pe lângă faptul că sunt contradictorii, de fapt nici nu au fost motivate de către recurent, fiind neîntemeiate, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Instanța de recurs ordinar găsește neîntemeiat argumentul recurentului precum că „*la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Brudari Iurie, instanța de judecată nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform prevederilor art. 16 Cod Penal este o infracțiune ușoară, de personalitatea condamnatului care la locul de domiciliu se caracterizează pozitiv, este căsătorit, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise*” în această ordine de idei este de menționat faptul că Brudari Iurie a mai fost condamnat de două ori pentru infracțiuni similare beneficiind astfel de pedeapsă cu muncă neremunerată și amendă însă, cu regret nu a ales calea corijării comițând din nou cu intenție o infracțiune similară, prin urmare, Colegiul penal consideră corectă și întemeiată concluzia instanțelor de fond cu privire la incorectitudinea aplicării unei pedepse non privative de libertate, or aplicarea repetată a unei pedepse cu muncă neremunerată în speța dată nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de 9 Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că pedeapsă aplicată inculpatului corespunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la

formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Colegiul penal apreciază argumentele invocate în recursul ordinar declarat ca nefondate, deoarece nu sunt incidente în speță cauzele de casare la care au făcut referire autorul, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs ordinar, în sensul casării deciziei contestate și astfel se impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Brudari Iurie xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda